

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

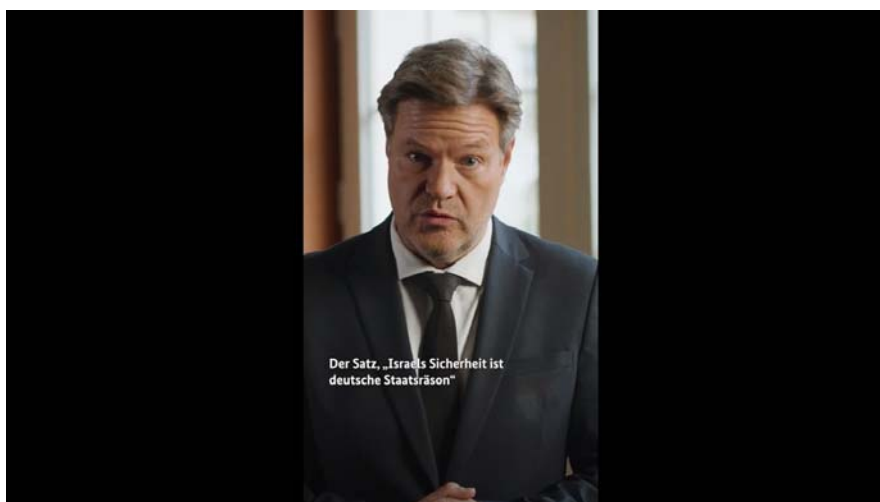
Peter Schwarz

برگردان: نسرين معروفی

۰۹ نومبر ۲۰۲۳

هابک، معاون صدراعظم المان، نسل کشی غزه را توجیه می کند

در ۲ نومبر، روبرت هابک معاون صدراعظم المان و وزیر امور اقتصادی، ویدئویی ۱۰ دقیقه‌ای را در حساب کاربری X خود منتشر کرد و از نسل کشی علیه فلسطینیان در غزه حمایت کرد. وی هرکسی را که علیه آن اعتراض کند، به عواقب بدی تهدید کرد.

رسانه‌ها و سیاستمداران همه احزاب با شور و شوق از "سخنرانی تاریخی" هابک Habeck استقبال کرده‌اند. مجله‌اشترن Stern که سیاستمدار سبزها را به عنوان صدراعظم آینده المان می‌بیند، از وی استقبال کرد به این معنی که معاون صدراعظم "کودتا کرد". سرانجام، المان "سخنرانی صدراعظم درباره وضعیت را دریافت کرد." هابک Habeck "نه تنها جهت گیری سیاسی، بلکه از نظر احساسی پایه ای محکم برای مردم فراهم کرد تا به آن پایبند باشند."

روزنامه تاس Taz اظهار داشت: «نظرات عمدتاً متفق القول هستند و از چپ تا (محافظه کار) CDU گسترش می‌یابند: معاون صدراعظم از حزب سبزها آنچه را که لازم است، درست می‌گوید. کارین پرین، معاون نایب رئیس CDU نیز سخنرانی هابک را تحسین کرد: "یک عملکرد قوی و ضروری". هابک نکته درستی را به زبان آورد: «مانند هیچ فردی دیگری در این دولت فدرال».

سخنرانی هابک در واقع آمیزه‌ای نفرت انگیز از جنگ افروزی، جعل تاریخی، تهدیدات استبدادی و دروغ است. او به قتل شش میلیون یهودی توسط «نسل پدرکلان و مادر کلانم» استناد می‌کند تا جنایت دیگری علیه بشریت را توجیه کند.

هابک توضیح می‌دهد: «امنیت اسرائیل دلیل دولت المان است» هرگز یک فرمول خالی نبود و نباید تبدیل به یک فرمول شود. رابطه ویژه المان با اسرائیل "از مسئولیت تاریخی ما سرچشمه می‌گیرد: این نسل پدرکلان و مادرکلان من بودند که به دنبال نابودی زندگی یهودیان در المان و اروپا بودند."

توجیه نسل کشی در غزه با هولوکاست از نظر سیاسی انحراف است. ۲.۳ میلیون فلسطینی که در حال بمباران، کشته شدن و آواره شدن هستند هیچ مسئولیتی در قبال جنایات نازی‌ها ندارند. آزار و شکنجه آنها به هیچ وجه برای محافظت از "زندگی یهودیان" مفید نیست. در واقع جنایات جنگی تحریک آمیز توسط دولت اسرائیل در برابر چشم جهانیان با حمایت کامل برلین و واشنگتن، امنیت یهودیان در اسرائیل و سراسر جهان را به خطر می‌اندازد.

ارتش اسرائیل در سه هفته بمب‌هائی با نیروی انفجاری ۲۵۰۰۰ تنی را بر روی یکی از پرجمعیت‌ترین مناطق جهان پرتاب کرده است. این معادل دو بمب هسته‌ئی است. بیمارستان‌ها، مدارس و کاروان‌های پناهنجویان را هدف قرار داده است. آمار رسمی کشته‌شدگان در حال حاضر ۱۰۰۰۰ نفر از جمله ۴۰۰۰ کودک است. هزاران نفر دیگر زیر خرابه‌ها هستند.

هابک از این جنایات جنگی حمایت می‌کند و هر کسی را که مخالف یا حتی از آنها انتقاد کند، محکوم به یهودستیزی می‌کند.

او می‌گوید: «یهودستیزی را نمی‌توان به هیچ شکلی تحمل کرد - به هیچ شکلی»، «مسلمانانی که در اینجا زندگانی می‌کنند» که به مرگ دوستان و بستگان خود اعتراض می‌کنند، «بخش‌هائی از چپ سیاسی» که مخالف استعمار و ظلم هستند، و یهودی‌ستیزان واقعی در الترناتیو برای المان، (AfD) که «جنگ جهانی دوم و رژیم نازی را به عنوان «قطره‌ای از مزخرفات» کم اهمیت جلوه داده اند.

هابک هر کسی را که علیه نسل‌کشی فلسطینی‌ها صحبت می‌کند با "پاسخ سیاسی سخت" تهدید می‌کند. او مهاجران بدون تابعیت المانی را به از دست دادن وضعیت اقامت آنها و پناهندگان فاقد مجوز اقامت را با اخراج فوری تهدید می‌کند. "مسلمانانی که در اینجا زندگانی می‌کنند" باید در برابر وحشت نئونازی‌ها بی‌دفاع رها شوند. هابک می‌گوید اگر «به وضوح از یهودستیزی فاصله نگیرند»، «حق خود را برای محافظت در برابر خشونت افراطی راست» از دست خواهند داد. وی افزود هرکسی که در اینجا زندگانی می‌کند باید این کار را طبق قوانین این کشور انجام بدهد و هرکسی که به این کشور می‌آید باید بداند که این طور است و اجراء خواهد شد.

در حقیقت اظهارات هابک دعوتی است از افراط‌گرایان راست برای انجام اقدامات خشونت‌آمیز علیه مهاجران طرفدار فلسطین و مسلمانان - حتی اگر هابک ریاکارانه از تحریک علیه مسلمانان در جاهای دیگر فاصله بگیرد. اولاف شولز Olaf Scholz، صدراعظم المان نیز با شعار خود «بالاخره باید در مقیاس وسیع اخراج کنیم» به این فضای قتل عام دامن می‌زند. اگر پناهگاه‌های پناهندگان در المان بار دیگر در آتش سوختند، آنگاه هابک و شولز مسئولیت آن را به عهده خواهند گرفت.

این ادعا که کسانی که جنایات جنگی دولت راست افراطی نتانیاهو Netanyahu را رد می‌کنند، یهودستیز هستند، تهمت زشتی است که علیه میلیون‌ها یهودی در اسرائیل و در سراسر جهان نیز انجام می‌شود. یهودی‌ستیز کسانی نیستند که این جنایات را رد می‌کنند، بلکه کسانی هستند که یهودیان را به طور جمعی مسئول آنها می‌دانند.

از سوی دیگر، یهودی ستیزی واقعی توسط راست‌گرایان و نئونازی‌ها نه تنها در آلمان «تحمّل» می‌شود، بلکه توسط دولت نیز به آن سرپوش گذاشته و ترویج می‌شود. شبکه‌های راست افراطی در ارتش و پولیس آلمان می‌توانستند برنامه‌هایی را برای کودتا بدون مانع آماده کنند، در حالی که فاشیست ملی سوسیالیست زیرزمینی (NSU) می‌توانست زیر نظر سرویس مخفی داخلی کشور دست به قتل بزند. «هانس گئورگ ماسن» Hans-Georg Maassen، یک راست افراطی افراطی، سال‌ها ریاست سرویس اطلاعات داخلی را بر عهده داشت. در برلین، یورگ بابروفسکی Jörg Baberowski، مؤرخ راست افراطی، با اعلام این که هیتلر «بی‌رحم نیست»، حمایت کل نهاد سیاسی و دانشگاهی را به دست آورد. و اعضای AfD که مشتاقانه از نسل‌کشی در غزه حمایت می‌کنند، از سوی همه احزاب سیاسی پیشرو به پست‌های ارشد پارلمانی انتخاب شده‌اند.

اسرائیل و «دلیل دولت آلمان»

هابک Habeck و دولت آلمان به دلیل نگرانی از امنیت جمعیت یهودی از اسرائیل حمایت نمی‌کنند. در عوض آنها از این کشوری تا دندان مسلح به عنوان قوچ ضربتی برای پیشبرد منافع امپریالیستی خود در خاورمیانه استفاده می‌کنند. برای برلین و واشنگتن، درگیری غزه تنها میدان نبرد دیگری در جنگ جهانی برای تسلط بر جهان است که عمدتاً علیه روسیه و چین است.

«زندگی یهودیان» آخرین چیزی است که آنها به آن علاقه دارند. آنها کاملاً آماده هستند تا اسرائیل را به میدان نبرد مرگبار تبدیل کنند، همانطور که با عراق، افغانستان، لیبیا و اخیراً اوکراین انجام داده‌اند.

ادعای هابک Habeck مبنی بر این که «وعدۀ حمایت از یهودیان»، «بنیان تاریخی این جمهوری است» یک جعل تاریخی است.

در واقع، یهودی ستیزان و نازی‌های قدیمی سیاست‌های جمهوری فدرال را برای دهه‌ها تعیین کرده‌اند. هانس گلوبکه Hans Globke، نویسنده و مفسر قوانین نژاد نورنبرگ، به مدت ۱۰ سال به عنوان رئیس صدراعظم کنراد آدناور Konrad Adenauer، دولت را اداره کرد. سرویس اطلاعات خارجی به رهبری راینهارد گهلن Reinhard Gehlen رئیس جاسوسی هیتلر، قاتلان دسته‌جمعی مانند ادولف ایشمن Adolf Eichmann و الویس برونر Alois Brunner را مخفی کرد. قاتلان اردوگاه کار اجباری تنها ۲۰ سال پس از آزادی آشویتس Auschwitz در آلمان محاکمه شدند و تنها پس از آن که دادستان کل هسن، فریتز بائر Fritz Bauer، بر موانع تقریباً غیرقابل عبور غلبه کرد. در اواخر سال ۱۹۶۶، کورت گئورگ کیسینگر Kurt Georg Kiesinger، یکی از اعضای سابق NSDAP، به عنوان صدراعظم آلمان انتخاب شد.

آلمان غربی تنها در سال ۱۹۶۵، دو سال قبل از این که اسرائیل کرانه باختری، نوار غزه و بلندی‌های جولان را با نقض قوانین بین‌المللی در طول جنگ شش روزه اشغال کند، روابط دیپلماتیک با تل‌آویب Tel Aviv برقرار کرد. مانند ایالات متحده، آلمان هم‌اکنون از اسرائیلی تا دندان مسلح به عنوان پل ارتباطی برای منافع امپریالیستی خود در خاورمیانه غنی از نفت استفاده می‌کند.

آنگلا مرکل Angela Merkel تنها در سال ۲۰۰۸ به این فکر افتاد که «امنیت اسرائیل» را به عنوان «دلیل دولت آلمان» اعلام کند. در آن زمان از مدت‌ها قبل مشخص بود که دولت اسرائیل در حال خرابکاری و به هم زدن هر گونه امکان حل و فصل صلح آمیز با فلسطینی‌ها است و فعالانه به دنبال اخراج کامل آنها بوده است.

ادعای هابک که «نابودی یهودیان اروپائی» «هدف اصلی جنگ جهانی دوم» بود، یک ساده سازی بیش از حد فاحش است. هدف اصلی جنگ فتح و انقیاد اتحاد جماهیر شوروی به منظور ایجاد «فضای زندگانی» برای امپریالیسم المان و درهم شکستن کمونیسم بود. به همین دلیل است که نخبگان اقتصادی و نظامی از برنامه‌های هیتلر Hitler حمایت کردند، حتی اگر همه آنها کاملاً با یهودی‌ستیزی متعصبانه او اشتراک نداشته بوده باشند. یهودی ستیزی خود هیتلر Hitler بشدت تحت تأثیر این واقعیت بود که بسیاری از کمونیست ها و سوسیالیست ها یهودی بودند.

کشتار سیستماتیک کل جمعیت یهودی در جبهه شرقی به عنوان بخشی از یک جنگ کشتار عمدی آغاز شد که جان بیش از ۲۵ میلیون اتباع شوروی را گرفت که اکثریت آنها غیریهودی بودند. تنها در این مرحله، تحت شرایط جنگ، نازی ها توانستند نقشه های خود را برای نابودی فیزیکی یهودیان در غرب در مقیاس صنعتی محقق سازند. امروز، المان دوباره سیاست هائی را در اوکراین دنبال می کند که شبیه سیاست های هیتلر و ارتش المان نازی است. این کشور هر راه حل مذاکره شده ای را مسدود می کند و با ارسال تسلیحات عظیم به اوکراین به جنگ دامن می زند تا روسیه را تحت سلطه خود درآورد و دسترسی نامحدود به منابع عظیم آن را به دست آورد. در کیف، رژیم حاکمیت دارد که از همدستان نازی ها و قاتلان دسته جمعی یهودی ستیز مانند استپان باندرا Stepan Bandera و رومن شوخیچ Roman Shukhevych تجلیل می کند و بناهای یادو بود و جاده ها را به نام هر دو نفر نامگذاری می کند.

هابک و دولت المان از نسل کشی فلسطینی ها نه به خاطر نگرانی برای «امنیت اسرائیل»، بلکه به خاطر همان انگیزه های امپریالیستی خود حمایت می کنند. آنها، و نه مخالفان نسل کشی علیه فلسطینیان، بر اساس سنت رژیم نازی ایستادند.

هابک و دگرگونی سبزه ها

رابرت هابک Robert Habeck مظهر تبدیل سبزه ها از یک حزب معترض خرده بورژوائی به ستون امپریالیسم المان است. او دکترای ادبیات را گرفت و قبل از شروع حرفه ئی سیاسی، به عنوان نویسنده کار کرد و بشدت به اوج رسید. او نمونه اولیه خرده بورژوای ثروتمند المانی است که خود را بردبار، جهان وطن و دوستدار محیط زیست معرفی می کند، تا زمانی که موقعیت ممتاز او به خطر نیفتد. وقتی این اتفاق می افتد او عصبانی می شود.

امروزه، سبزه ها نه تنها حزب اصلی جنگ المان، بلکه حزب برتر تجارت بزرگ این کشور نیز هستند. هابک به عنوان وزیر اقتصاد، میلیاردها دالر به شرکت های بزرگ المان کمک کرده است، در حالی که هزینه های اجتماعی و آموزشی بی رحمانه کاهش یافته است. گروه اینتل به تنهایی (سود سالانه ۲۰ میلیارد دالر) ۱۰ میلیارد یورو از پول مالیات دهندگان برای ساخت یک کارخانه جدید تراشه در ماگدبورگ دریافت می کند.

بنابراین جای تعجب نیست که اکنون از هابک خواسته شده است تا جنایات جنگی در خاورمیانه را در مواجهه با مخالفت فزاینده با جنایات ارتش اسرائیل توجیه کند. او مانند هیچ کس دیگری نمی داند که چگونه با ابروئی درهم رفته و صدای ناله در حالی که خشم بعدی را آماده می کند، آشفتگی درونی را تقلید کند. او از روح همه آن خرده بورژواهای "فرهنگی" صحبت می کند که آماده هستند ده ها هزار زن و کودک فلسطینی را به قتل برسانند و المان را "مناسب جنگ" کنند (بوریس پیستوریوس وزیر دفاع)، در حالی که وجدان خوب خود را حفظ می کنند و - به

عنوان اس اس. رهبر، هاینریش هیملر، یک بار آن را در مقابل سرسپردگان اردوگاه کار اجباری خود قرار داد - «معتبر بمانید».

با این حال، هرچه احزاب سیاسی بیشتر به صفوف نزدیک شوند، خود را بیشتر از توده مردم منزوی می کنند. در سراسر جهان، مردم از هر ملیت، مذهب و قومیت، از جمله بسیاری از یهودیان، برای محکوم کردن نسل کشی علیه فلسطینیان به خیابان ها می آیند. اکثریت قریب به اتفاق جمعیت جهان به وضوح با نسل کشی اسرائیل در غزه مخالف هستند.

دولت های برلین، واشنگتن و تل ابیب از پیگیری تجارت خونین خود منصرف نخواهند شد. مبارزه علیه نسل کشی در غزه باید با مبارزه کارگران سراسر جهان علیه استثمار و نابرابری پیوند خورده و به یک جنبش سوسیالیستی بین المللی تبدیل شود. این دیدگاهی است که احزاب برابری سوسیالیست و کمیته بین المللی انترناسیونال چهارم برای آن مبارزه می کنند.

سوسیالیست جهانی ۷ نومبر ۲۰۲۳